

# ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ  
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ  
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἑνταῦθα  
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.  
Ἐξαμηνιαία " " " 6.  
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν  
δέκα στίχων δραχμὰς 8.  
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-  
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-  
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῶΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

## ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΕΙΑ.

Ἐπαναλαμβάνοντες ἐν ὀλίγοις τὰς παλαιότερας, καὶ μελετῶντες ὡσαύτως τὰς νεωτέρας ἐκ διαφόρων ἐφημερίδων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Τεργέστη, εἰδήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἐρζεγοβίνης, ὅπερ ἐπασχολεῖ σήμερον τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον σχεδὸν σύμπαντα, συνοφίζομεν περίπου τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἐρζεγοβίνης ὁσημέραι ἐκτεινομένη, καθίσταται σπουδαιότερα, καὶ φαίνεται μέλλουσα νὰ γείνη αἰτία μεγάλων ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Ἰλλυρικῆς χερσονήσου γεγονότων. Διότι οἱ μὲν Ἐρζεγοβίνιοι ἐπαναστάται ἀναβίνουσιν ἄχρι τοῦδε εἰς πολλὰς χιλιάδας, οἵτινες ἔχουσι μὲν ἀνώμαλον καὶ ἀτακτον ὅπλισμόν, εἰ μὲν παλαιὰ φέροντες τουφέκια, εἰ δὲ ὀπισθογεμῆ τῆς νέας μάλιστα κατασκευῆς, ἀλλ' ὅμως ἄνδρες ὄντες ὑψηλοὶ τὸ ἀνάστημα, ὀρεινοὶ, γενναῖοι καὶ ὠκύποδες, εὐθὺς ὡς ῥίψωσι τὴν πρώτην βολήν, ἐφορμῶσιν ἀστραπαίως κατὰ τῶν Τούρκων· οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποστῶσι τὴν ἀκάθεκτον ὀρμὴν τῶν, τρέπονται συχνὰ εἰς φυγὴν, καὶ καταλαμβάνομενοι, διατρυπῶνται ἢ ἀποκόπτονται τὰς κεφαλὰς διὰ γιαντιῶν, ἢ πιστολιζόνται μετ' ἀνηκούστου ταχύτητος ὑπὸ τῶν διωκόντων Ἐρζεγοβινίων. Λέγεται δὲ ὅτι λαμβάνουσι σκῦλα τῶν Τούρκων πολλὰ, καὶ ἰδίως τουφέκια τῆς νέας κατασκευῆς, ὧν ὅμως προτιμῶσι τὰ ἰδικάτων, τὸν χειρισμὸν τούτων γινώσκοντες κάλλιον. Ἀποτελοῦσι δὲ τέσσαρα στρατόπεδα καὶ πολιορκοῦσι τὴν Τρεβίγνην, ἧς ἡ φρουρὰ ποιεῖται μὲν ἐξ ὀδύσων γενναίας, ἀλλ' ὅμως ἀποκρούεται μετὰ ζημίας συνήθως τῶν Τούρκων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Σέρβοι κατέχονται ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ ἀκρατήτου, οὐδὲ πιστεύουσιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτῶν Μίλαν με-

τέβη εἰς Βιέννην, μόνον ὅπως διαπραγματευθῇ τὸ γνωστὸν συνοικέσιον. Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Σερβίας φαίνεται ὅτι προτιμᾷ νὰ ὠφεληθῇ μᾶλλον διπλωματικῶς ἐκ τῶν περιστάσεων, λαμβάνουσα παρὰ τῆς Τουρκίας τὴν γνωστὴν ἐπίκαιρον πόλιν ὡς ἀντάλλαγμα. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ὁ Σερβικὸς λαὸς δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ μείνῃ μέχρι τέλους θεατῆς.

Τῶν δὲ ἀρειμανίων Μαυροβουνίων τοσαύτη εἶναι ἡ πρὸς τὴν βοήν τοῦ πολέμου ἐπιθυμία, ὥστε πλείστοι αὐτῶν ἀναχωροῦντες, μεταβαίνουσι πρὸς βοήθειαν τῶν ὁμοπίστων καὶ ὁμοεθνῶν αὐτῶν Ἐρζεγοβινίων. Ὁ δὲ ἡγεμὼν αὐτῶν Νικόλαος, καίπερ καὶ αὐτὸς ἐπιθυμῶν νὰ ὠφεληθῇ διπλωματικῶς καὶ λάβῃ παρὰ τῆς Τουρκίας τὴν πρὸ πολλοῦ ποθουμένην ἀκτὴν, ὅπως ἀποκτήσῃ λιμένα καὶ καινώνησιν πῶς ἡ χώρα του μετὰ τῆς θαλάσσης, εὐχ' ἦτον εἶχε μεταβῇ εἰς Βιέννην ὅπως παραστήσῃ τῇ Αὐστρίᾳ τὸν ἀκάθεκτον τῶν ὀρεινῶν του ἐνθουσιασμόν.

Τὸ δὲ σπουδαιότερον, οὐ μόνον ἐν Βελιγραδίᾳ ἐγένοντο συνεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ συναυλῖαι δ' ἐδόθησαν καὶ θεατρικαὶ παραστάσεις, ἐνθα ὠφθησαν ἀνηρτημέναί αἱ εἰκόνες τοῦ Μίλαν, τοῦ Νικολάου καὶ τοῦ Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ ἐπανάστασις ἤρξατο μεταδιδόμενη ἀκατασχέτως καὶ εἰς μέγα μέρος τῆς Βοσνίας, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶ σπουδαιότερον, καὶ δίδει ὅψιν εἰς τὴν ἐπανάστασιν διαφορετικὴν πάνυ καὶ ἐπιφοβὸν. Μεθ' ὅλας δ' ὅσας φαίνονται αἱ τρεῖς μεγάλοι βόρειαι δυνάμεις ἐκφράζουσαι εὐχὰς ὑπὲρ τῆς κατασθέσεως τῆς ἐπαναστάσεως, δὲν δύναται τις νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ταχεῖαν αὐτῶν διπλωματικὴν ἐπέμβασιν, δι' ἧς συμβουλεύουσι τὴν Τουρκίαν ν' ἀναστείλῃ τὰς ἐχθροπραξίας, καὶ προσπαθήσῃ νὰ λύσῃ εἰρηνικῶς τὰ ζητήματα, ἐρχομένη εἰς ἐξηγήσεις μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀκούουσα τὰ παράπονα

αὐτῶν, καὶ ὑποχωροῦσα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των.

Ἡ δ' Ἰταλία, καὶ μάλιστα ἡ ἡμετέρα Ἑλλάς, τί ἀρά γε θέλουσι πράξει, τοιαύτης ἀναπτομένης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσονήσῳ πυρκαϊᾶς; Ἐρωτῶσιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, συμβουλεύουσαι μὲν τῇ Ἑλλάδι ἀποχὴν πολεμικῶν κινήματων, ἀλλ' ὅμως συνιστῶσαι ἐγρήγορσιν καὶ προσοχὴν, προσθέτουσαι ὅτι τοιαῦται εὐκαιρίαι εἶναι πολὺτιμοι καὶ καλῆς μὲν γινομένης αὐτῶν χρήσεως, ἐπέρχεται μεγαλεῖον εἰς τὰ ἔθνη· τοῦναντίον δὲ παρέρχονται πολλάκις, χωρὶς οὐδαμῶς νὰ ὠφελήσωσι τοὺς ἀπροσέκτους καὶ ἀνικάνους. Ὅτι δὲ, ὡς ἔλεγεν ἐφημερίς τις τῶν Ἀθηνῶν, ἐπίσημος στρατιωτικὸς ἐμελλε νὰ μεταβῇ εἰς Ἐρζεγοβίνην, τοῦτο δὲν ἐπραγματοποιήθη, ὡς ἐφάνη ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἐν τούτοις τῶν Ἐρζεγοβινίων τὰ στίφη ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον Κρίστατς καὶ δεκατρεῖς μικροτέρους πύργους ἐξ ἐκείνων, οὓς ἀνήγειρε μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως ὁ Ὁμέρ-Πασσᾶς. Καὶ μάχας μὲν ἐκ τοῦ συστάδην φαίνονται ἀποφύγοντες ἐκ συστήματος οἱ χριστιανοί, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οἱ Τούρκοι δὲν δυνήθωσι νὰ λύσωσι τὴν πολιορκίαν τῆς Τρεβίγνης, στρατιωτικῶς τὰ πράγματα θέλουσι θεωρεῖσθαι κλίνοντα ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν.

Ὀλιγώτερον ὅμως ἀκμαία καὶ εὐτολμος εἶναι ἡ ἐν Βοσνίᾳ ἐξέγερσις. Οἱ ἀσπλοὶ καὶ ἀπόλεμοι βραγιάδες τῆς μεγάλης ἐκείνης χώρας κατέλαβον μὲν τὰ ὄρη, δὲν τολμῶσιν ὅμως ν' ἀντιμετρηθῶσι μετὰ τῶν Μουσουλμάνων. Ἐάν δ' ἐκ Κροατίας καὶ Σερβίας δὲν σταλῶσι ταχέως εἰς τοὺς ἐν Βοσνίᾳ ἐπαναστάτας ἐπικουρίαι καὶ ὅπλα, τὸ αὐτόθι κίνημα ἀδύνατον εἶναι νὰ λάβῃ οἶαν ἐν Ἐρζεγοβίνῃ ἀνάπτυξιν, καὶ νὰ κατισχύσῃ τῶν Μωαμεθανῶν κατοίκων.

Ἀλλ' αἱ περιπέτειαι τῆς ἐνόπλου



πάλης είναι σήμεραν δευτερεύον ζήτημα τὴν σύντακτον δὲ προσοχὴν τοῦ δημοσίου ἐφελκόμεσι μᾶλλον αἱ διαπραγματεύσεις τῶν ἀνακτοβουλιῶν καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῶν. Διότι αἱ δυνάμεις, ἐνῶς ἀφ' ἑνὸς ἐκίρυναν τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑρζεγοβίνης, ὡς καθαρῶς ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας ζήτημα, ἀφ' ἑτέρου ἐλάβον ἔντονα μέτρα ὅπως μὴ ἐπιτρέψωσι μὲν νὰ λάβῃ ὁ ἀγὼν ἐπικυνδύνους διαστάσεις, βιάσῃ δὲ συγχρόνως τὴν Πύλιν νὰ καταστείλῃ αὐτὴν ὅ,τι τάχιον, οὐ μόνον διὰ τῶν ὀπλῶν, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ ῥιζικῶν παραχωρήσεων. Ἡ δὲ διπλωματικὴ αὐτῇ παρέμβασις ἐνεκαίνισθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ κοινοῦ διαδήματος τῶν πρεσβευτῶν τῆς Ῥωσσίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας παρὰ τῷ μεγάλῳ Βεζίρη. Ὁ Βεζίρης ἡγήθη μὲν κατ' ἀρχάς νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ κέλευσμα τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ὅτε δὲ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας Ἰγνατιεφ ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ παρέστησεν αὐτῷ τῷ ἀκροσφαλῆς τῶν πραγμάτων, ὁ Μονάρχης ὑπεχώρησε, καθ' ὅσον καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας τῷ εἶχεν ὑποδείξει πρὸ ἡμερῶν τὸν σοβαρὸν τῶν περιστάσεων χαρακτήρα.

Ὡς φαίνεται ἡ Τουρκία εἶναι σήμεραν μεμονωμένη καὶ ἀπροστάτευτος, αἱ δὲ ἐνέργειαι αὐτῆς παραλελυμέναι, διότι ἐννοεῖ ὅτι κατ' οὐσίαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις περίπου εἶναι σύμφωνοι ὡς πρὸς τ' ἀνατολικά πράγματα. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὁ δούξ Δεκάξ κωφεύει πρὸς τὰς περὶ ἡθικῆς συνδρομῆς ἱκεσίας τοῦ Ὁθωμανικοῦ πρεσβευτοῦ, καὶ ὁ Θιέρσος, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, ἐπιδοκιμᾷ τὴν πληρέστατα τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τῆς Ῥωσσίας. Καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει μὲν νὰ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη καὶ καταστραφῇ ἡ ἀκεραιότης τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους, ἀλλ' ὅμως φαίνεται συμπαθεῖσα πρὸς τὰς ἐθνικὰς ὁρμὰς τῶν ἐπαναστάντων λαῶν, καὶ ἐτοίμη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις τῶν. Ὡστε τὸ ζήτημα τῆς Ἑρζεγοβίνης δύναται νὰ κατασταλῇ εἰρηνικῶς, εἴαν ἡ Πύλη στέρξῃ τὴν παραχώρησιν πληρεστάτης ἀυτονομίας, ἑξασφαλίζουσας εἰς τοὺς πολυπαθεῖς ἐκείνους λαοὺς ὅπως αὐτῶν ἐλεύθερον ἐθνικὸν βίον· καὶ ταύτην βεβαίως τὴν λύσιν ἔχουσιν ἐν ὄψει αἱ τρεῖς μεγάλαι δυνάμεις τοῦ βορρᾶ.

Τὰς εἰρηνικὰς ὁρμὰς ταύτας ἐνεργείας τῶν δυνάμεων δύναται νὰ μεταιώσῃ ἐν μιᾷ στιγμῇ παράτολμῶς τις ἀπόφασις τῆς Σερβίας ἢ τοῦ Μαυροβουνίου, διότι ἡ μετὰ τῆς Κετίγνης, πρωτευούσης τῶν Μαυροβουνίων, καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἀνταρτῶν συνεννόησις, καθίσταται ὁσημέραι ἀδελφικωτέρα, τηλεγράφημα δὲ ἐκ Σλαβικῆς περὶ τῆς, ἀγγέλλει ὅτι σήμερον ἐπρό-

κειτο νὰ συνέλθωσιν οἱ ἀρχηγεῖς τῆς στάσεως ὅπως ἀναγορεύσωσιν ἡγεμόνα τῆς Ἑρζεγοβίνης τὸν πρίγκηπα Νικόλαον.

Ἐπὶ ἀκροσφαλεστέρᾳ εἶναι ἡ θέσις τῆς Σερβίας ἐνθα καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα, ἐπισωρεύεται μέλαν νέφος ἐγκυμονοῦν θυέλλας καὶ ἀνατροπὰς. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἡγεμόνος ὅπως σχηματίσῃ, διὰ συνασπισμοῦ ἐκ διαφόρων κομμάτων, ὑπουργεῖον περιλαμβανόν συγχρόνως τὸν ἐπιφανῆ συντηρητικὸν Μαρίνοβιτς καὶ τοὺς δημοφιλεῖς ἡγέτας τῶν ῥιζοσπαστῶν, ἀπέτυχον, καὶ ὁ δυστυχὴς Μίλαν ταλαντεύεται δεινῶς μετὰ τῆς διπλωματίας, ἐπιβαλλούσης αὐστηρὰν εὐδετερότητα καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ὀργῶντος πρὸς τὸν πόλεμον. Ἡδὴ μάλιστα ἡ Πύλη διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ὑποστηρίξεως ἣν εὐρίσκει τὸ ἐν Βοσνίᾳ κίνημα παρὰ τῷ Σερβικῷ λαῷ, καὶ κατὰ τῆς ἀποστολῆς ἐθελοντῶν καὶ ὀπλῶν, καὶ συγκεντρῶν στρατεύματα παρὰ τὰ Σερβικὰ σύνορα. Ἐκ Βελιγραδίου δ' ἀγγέλλεται ὅτι καὶ ἡ Σερβικὴ κυβέρνησις συγκαλεῖ, ἐπὶ προφάσει γυμνασίων, τὴν ἐφεδρείαν καὶ τὴν πρῶτην κατηγορίαν τῆς ἐθνοφρουρᾶς, καὶ παρασκευάζεται πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον. Ὡστε ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ὡς ἐν ἀρχῇ εἵπομεν, δὲν πρόκειται πλέον περὶ μιᾶς τῶν συνήθων ἐξεγέρσεων καταπιεζομένων βραγιάδων, ἀλλὰ περὶ μεγάλων ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου γεγονότων, καὶ ἴσως περὶ τῆς ἀφυπνίσσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Ἡ δὲ Ἑλλάς; Φεῦ! περὶ Ἑλλάδος οὔτε λόγος γίνεται πλέον ἐν Εὐρώπῃ, καὶ τὸ φοβερώτερον ἴσως ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑρζεγοβίνης πόρισμα εἶναι, ὅτι, ἐνῶς ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ Σλαβικὸν στοιχεῖον πρωταγωνιστεῖ καὶ εὐρίσκει κραταιοὺς ὑπερασπιστάς καὶ προστάτας, ὁ Ἑλληνισμὸς οὔτε καὶ περιλαμβάνεται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Ἀνακτοβουλιῶν· τὸ δὲ Ἑλλην. Βασίλειον χρησιμεύει μόνον εἰς τοὺς φιλοτούρκους ὡς ἐπιχείρημα ἀποδεικνύον τὸ ἀκυβέρνητον τῶν χριστιανῶν λαῶν. Πῶς κατηντήσαμεν διὰ τὴν φιλαρχίαν καὶ φιλοπρωτείαν ἡμῶν, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἑλλειψιν πατριωτισμοῦ καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς!

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἔφθασεν εἰς Ἀθηνῶν ὁ κ. D. R. WHIL, μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Γερμανῶν ὅπως περιόδουσιν τὰς Κυκλάδας χάριν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν. Ὁ κ. WHIL συναδεδυμένος παρὰ τοῦ Σχολάρχου Σύρου κ. Χούμη εἰς ὃν ἦτο συστημένος εἰς Ἀθηνῶν, παρουσιάσθη δι' αὐτοῦ εἰς τὸν γυ-

μνασιόρχον κ. Μάτσον καὶ τοὺς κ.κ. Καθηγητὰς. παρ' οἷς εὗρε πολλὴν περιποίησιν, κληθεὶς μάλιστα παρὰ τοῦ πρώτου εἰς γεύμα. Ἐπισκεφθεὶς δὲ μετὰ τοῦ κ. Χούμη ἐπανειλημμένως τὸ ἐνταῦθα ἐν τῷ Γυμνασίῳ μικρὸν τῶν ἀρχαιοτήτων μουσεῖον, καὶ λεπτομερῶς τὰ ἐν αὐτῷ ἐκμελετήσας, μετέβη ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς Ἀμοργόν.

— Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα ναφ τῆς Μεταμορφώσεως ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγ. Φανουρίου. Αἱ κυρίαι τοῦ τόπου, αἵτινες ἐορτάζουσι τὸν προστάτην αὐτῶν τοῦτον ἅγιον, ἐπεδείξαντο καὶ ἐφέτος τὴν μεγάλην αὐτῶν εὐλάβειαν, προθύμως πάνυ καὶ ἀξιοπαίνως καὶ μετὰ φιλοκαλίας ἀνηκούσης εἰς τὸ αὐτῶν φύλλον, περὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῆς πανηγύρεως ἀναγκαίων ἐνεργήσασαι καὶ φροντίσασαι.

— Ἀὔριον δὲ τελεῖται ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς Ποσειδωνίας ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου, ἐν τῷ ἐκεῖ εὐαγεῖ ναφ τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς. Οἱ δὲ διακρινόμενοι ἐπὶ εὐλαθείᾳ καί τοις τοῦ ναοῦ, οἱ ἐπίτροποι αὐτοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἐνοριτῶν τῆς ἐξοχῆς ἐκείνης, μεγίστην καταβάλλουσι προσπάθειαν καὶ φιλοτίμως ἐνεργοῦσιν, ὅπως ἡ Πανηγυρὶς αὐτῇ τῶν κυνήγων τελεσθῇ, ὡς συνήθως λαμπρά, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ παρευρεθησόμενοι προσκυνηταὶ τύχῳσι περιποιήσεως.

— Ἐπανήλθον ἐκ τῶν νήσων οἱ δικασταὶ κ.κ. Ναοῦ καὶ Λυκούδης, ὧν ὁ πρῶτος μετέβη εἰς Ἀθήνας, διαρκουσῶν τῶν διακοπῶν.

— Ἐν τοῖς τελευταίοις Ὀλυμπίοις ἐθροθεύθησαν οἱ συμπολίται ἡμῶν κ. κ. Γ. Καλαποδόπουλος διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα βαμβακοκλωστήριου, Θ. Καλομενόπουλος διὰ τὰ ἐνδύματα, καὶ τὸ βελουργετον Π. Ι. Ῥάλλη «ἡ Σιδῶν».

— Τὸ κυνήγιον ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν εὐρίσκεται ἐν ἀκμῇ, ἐπιφανείων κατ' αὐτὰς ἀγελήδων τῶν τρυγόνων· πληθὸς δὲ κυνήγων ἐξέρχονται καθ' ἡμέραν πρὸς θήραν. Ἀπορὸν ὅμως πῶς πολλοὶ τῶν μετεχόντων τῶν ἀνδρῶν τούτων καὶ εὐχαρίστων ἐκδρομῶν, ἀρχόμενοι τῶν πυροβολισμῶν λίαν ἐνωρὶς καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ λυκαυγοῦς, δὲν σκέπτονται ὅτι οὕτω, οὐ μόνον κατὰ μέγα μέρος ματαιοῦσι τοῦ κυνηγίου τὸν σκοπὸν ἐκφοβίζοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πτηνὰ, ἀλλὰ καὶ πρόβροντο δυστυχημάτων ἀλλήλοις δύνανται νὰ γείνωσι.

— Τοῦρκοι προσκυνηταὶ διήλθον κατ' αὐτὰς διὰ τῆς πόλεως ἡμῶν μεταβαίνοντες εἰς Μέκκαν πρὸς προσκύνησιν τῶν ἱερῶν αὐτῶν τόπων.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ καὶ τῆς κυρίας Ζαμπέλας Βακῆ, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεγαλέμπορος κ. Γεώργιος Βούρος, διελθὼν τὸ θέρος εἰς τὴν εἰς Χρῶσσα ἐξοχικὴν τοῦ ἑπαυλιν. Αἱ πρὸς ἀναφυκὴν διαμένονσαι ἐν τῇ ἐξοχῇ οἰκογένειαι μεγάλως ἐλυπήθησαν ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῶν, στερηθεῖσαι τῆς πολυτίμου συναναστροφῆς τῶν εὐγενῶν τούτων κυριῶν.

— Ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡλικίην ἀγανάκτησιν διήγειρεν ἡ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 231 τῆς «Πανόπτης» βδελυρὰ διατριβὴ κατὰ τῶν κ. Ζαλλῶν Ἰατροῦ καὶ Χούμη Σχολάρχου, καταχωρίζομεν κατωτέρω ἀρθροῖδιον τῆς ἐν Ἀθήναις σπουδαίας ἐφημερίδος τοῦ «Μέλλοντος» ἧς ὁ συντάκτης γνωστὸς ἐπὶ εὐθύτητι καὶ ἀνεξαρτησίᾳ χαρακτηριστῶς ὑψώσεν ἀσθόρμητος κατὰ τοῦ Ι.



Ἀργυράκη φωνὴν παραβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῶν καταλυμάτων καὶ ἀπειρῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σύρου τὴν τε ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς παύσιν του καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως ἀποβολὴν του. Ἀνδρὲς οὗτος ὁ συντάκτης τοῦ «Μέλλοντος» εἶναι ἄξιον παντὸς ἐπαίνου καὶ ἐλκύνουσιν οὐ μόνον τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἀργυράκη ὑβρίζοντων ἀνδρῶν ὑπὲρ ὧν κατεξάνεστη, ἀλλὰ καὶ παντὸς τιμίου καὶ χρηστοῦ πολίτου.

« Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 234 φύλλῳ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδομένης ἐφημερίδος «Πανόπη», ὁ γνωστὸς αὐτῆς συντάκτης, διδάσκαλος τῆς ἱερατικῆς σχολῆς καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχιερέως κ. Ἀργυράκη, τοσούτω κακοήθως καὶ σκανδαλωδῶς καθάπτεται τοῦ ἀξιοτίμου σχολάρχου Σύρου κ. Γ. Χούμη καὶ τοῦ ἐπί τῆς ἀξιοτίμου ἱατροῦ κ. Ζαλῶνη, ὥστε ἀπορεῖ τῇ ἀληθείᾳ τις, ἐὰν ὁ γράψας τοιαῦτα, κατὰ συναδέλφου μάλιστα, εἶναι ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ γνωστῶν κατοίκων τῶν καταλυμάτων, ἢ διδάσκαλος τῆς κοινωνίας, καὶ δὴ καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχιερέως. Ἐὰν ὁ ἀξιοτίμος τῆς Παιδείας ὑπουργὸς ἀνέγνω τὰ ἐν τῇ «Πανόπῃ» κατὰ τῶν ρηθέντων ἀξιοτίμων κυρίων Χούμη καὶ Ζαλῶνη, καὶ δὲν προσέβη ἀμέσως εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ κ. Ἀργυράκη, εἶναι πολὺ ἀξιοκατάκριτος· ἀξιοκατακριτότερος δὲ τούτου εἶναι καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Σύρου καὶ Τήνου, ὅστις ἀνέχεται εἰσέτι ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτοῦ συκοφάντην καὶ ὑβριστὴν τῆς τιμῆς ἀνθρώπων, οὗς δὲν δύναται ν' ἀτενίσῃ. » (Μέλλον.)

— Δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀπὸ 13 Αὐγούστου καὶ ὑπ' ἀριθ. 18,037 συνεκροτήθη ἐπιτροπεία, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑποστρατήγου κ. Λεωνίδου Σμολένσκη, ἐκ τῶν ἐν διαθεσιμότητι συνταγματάρχων κ. κ. Π. Κορωναίου καὶ Β. Σαπουντσάκη, καὶ τῶν ἀντισυνταγματάρχων κ. κ. Α. Καρνάλη καὶ Α. Βλάσση (τοῦ ἱππικοῦ), τοῦ ταγματάρχου Α. Μακρῆ (πεζικοῦ) καὶ τοῦ ἐπιτάρου Κ. Περικλέους Σούτσου, ἥτις, μετὰ τῶν διορισθησομένων παρὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων ἐπιτροπῶν, θέλει μελετήσῃ τὸ ζήτημα, ἐπὶ τίνων ἀρχῶν συμφέρει ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόμενους νὰ συνταχθῇ νέος στρατιωτικὸς τοῦ Κράτους ὁργανισμὸς, καὶ ὑποβάλλῃ ἐκθεσιν ἡτιολογημένην, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν, οἱ ὡς ἄνω εἰρηται, στρατιωτικοί, συναρρόμενοι εἰς ἰδίαν ἐπιτροπείαν, θέλουσι συντάξαι, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀρχῶν τούτων, σχέδια νόμων, ἅτινα θὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὅπως ἐκτελεθῇ καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῇ ἐπιτροπείᾳ, προσεκλήθη ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Κ. Ν. Τσαμαδός.

(Νεολόγος Ἀθηνῶν)

— Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλῃ ἐφημερίδι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐπτάνησος». Εὐχόμεθα πολλὰς προόδους τῇ νέᾳ συναδέλφῳ.

— Ἀνευρεθέντος τοῦ κοπέντος καλωδίου καὶ συνδεθέντος πάλιν ἐπανελήφθη ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διὰ Χίου καὶ Σύρου.

— Εἰς τὴν πρωτεύουσιν ὑπάρχουσι παρόντες ἕως 60 βουλευταί. Πρὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου θεωρεῖται ἀδύνατον πρᾶγμα ἡ ἐλευσίς τῶν ἀπόντων βουλευτῶν.

— Ἡ πολιτικὴ ἡρεμεῖ εἰσέτι, καὶ θὰ ἡρεμῇ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἡ δὲ ἀναρχία δὲν δύναται νὰ γίνῃ

πρὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου. τῶν βουλευτῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τῶν καὶ τὴν διευθέτησιν τῶν ὑποθέσεων τῶν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς βουλῆς ἔγραψε πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βουλευτάς ὅπως ἔλθωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἀλλὰ μέχρι τῆς σήμερον πολλὰ ὀλίγοι ὑπήκουσαν εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ἵνα μὴ εἴπωμεν οὐδεὶς, ἐκτὸς ἐκείνων, οἵτινες εἰσὶν ἀποκαταστημένοι ἐνταῦθα.

Ὁ πολιτικὸς λοιπὸν βίος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου, ἕως τότε δὲ ἀριθμοῦνται ἡμέραι πολλαί, καθ' ἃς πολλῶν ἰδέαι δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καὶ πολλὰ δύνανται νὰ συμβῶσιν ἐν τῷ μεταξῷ. (Ἀλήθεια.)

— Ἀσμένως ἐπληροπορήθημεν ὅτι ἡ πρὸ πολλοῦ ὑφισταμένη διαφορά μεταξὺ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὑψηλῆς Βουλῆς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἰθαγενείας ἐξωμαλύνθη σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν. Ἡ Ὑψ. Βύλη ἀναγνωρίζει ὡς ὑπηκόους Ἑλλήνας πάντας τοὺς μέχρι τοῦ 1858 λαβόντας τὴν ἑλληνικὴν Ἰθαγενείαν. Διὰ τοὺς μετὰ ταῦτα δὲ ἀποκτήσαντας αὐτὴν θέλει ἐπαχθῇ ὅρκος ἐνώπιον τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν περὶ τῆς ἐποχῆς ἀφ' ἧς χρονολογεῖται ἡ Ἰθαγενεία ἐκάστου.

(Βελτίσις.)

— Κατὰ τηλεγράφημα ἰδιαιτέρον τῆς «Ἐφημερίδος», αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἀφίκοντο εἰς Κέρκυραν περὶ τὴν 6 ὥρ. μ. μ. τῆς περελθούσης Κυριακῆς. Ἀπεβίβασθησαν δὲ εἰς τὴν προκυμαῖαν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐνθα ὑπεδέχθησαν αὐτὰς πᾶσι αἱ ἀρχαί, ὁ Λατίνος ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Λαὸς ἀπειράριθμος παρῆν ἐν τε τῇ προκυμαίᾳ καὶ κατὰ μῆκος τῶν ἐπιθαλασσιῶν τοιχῶν, ὅστις ἐνθουσιωδῶς ἐξητωκράυασε. Ἡτοιμάζετο δὲ διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς γενικὴ λαμπρὰ φωταψία.

— Εὐχαρίστως μεταδίδομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὴν καλὴν εἰδήσιν, ἣν διεδίδασεν ὁ τηλεγράφος, ὅτι τὰ πειράματα τῆς τήξεως τῶν ἐκβολῶν δεικνύουσιν εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

— Ἐτέραν ὄχι ὀλιγώτερον ἀγαθὴν εἰδήσιν μεταδίδει ἡμῖν ὁ τηλεγράφος, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ μόλυθος σπουδαίως ὑπερτιμήθη, ἀνελθὼν νῦν εἰς τὴν τιμὴν τῶν λιγῶν εἰκοσι καὶ δέκα σελινίων κατὰ τόνον. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἔσως γινώσκουσιν, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ μόλυθου ἐσχάτως εἶχεν ἐκπέσει εἰς μόνον ἑκατὸς δεκαεπτὰ καὶ δέκα σελίνια κατὰ τόνον. — Τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι, ἐνῷ ὁ μόλυθος ὑπερτιμᾶται ἡ τιμὴ τῶν ἀνθράκων ἐκπίπτει, γεγονός ὅπερ μέλλει νὰ ἐξασκήσῃ σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς λαυριωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν γένει.

(Μέλλον.)

— Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Τύνιδος ὁ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐξ. Χασάν πασᾶ αὐτοκρ. στόλος ὅστις περιέπλεεν ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ λιμένος ἐκείνου τὴν 7 τρέχοντος κατευθυνόμενος εἰς Βενετίαν. (Κρήτη Χανίων.)

#### ΑΙ ΕΝ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ ΤΑΡΑΧΑΙ.

Ὁ «Ἀνατολικὸς Κήρυξ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδημοσίευσεν τὴν πρῶτην τῆς

19ης ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τὰς ἐπομένους εἰδήσεις.

«Τηλεγραφικὴ εἰδήσις ἐκ Μοστάρ, ληφθεῖσα χθὲς, ἀναγγέλλει τὴν ἄφιξιν ἐν πῇ πόλει ταύτῃ τριῶν ταγματῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Σελὶλ πασᾶ, τὰ ὁποῖα διηυθύνθησαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, χωρὶς ν' ἀπαντήσωσιν ἀντίστασιν. Προήρχοντο δὲ ἀπὸ τοῦ Κλέκ, ὅπου εἶχον ἀποβίβασθῇ. Τὸ τηλεγράφημα προστίθεται ὅτι αἱ προμήθειαι καὶ τὰ πολεμοφόδια μετακομίζονται εἰς μεγίστην ποσότητα ἐν Μοστάρ.»

«Οἱ ὅχυροὶ τουρκικοὶ πύργοι, οἵτινες κείνται ἐπὶ τοῦ μαυροβουνιωτικοῦ μεθορίου ἔπασαν εἰς χεῖρας τῶν ἀνταρτῶν, οἵτινες κατέχουσιν αὐτούς. Λέγεται ὅτι δύο τάγματα ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἐδρίσκονται περικυκλιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν μεταξὺ Τρεβίγγης καὶ Γκατσὸ καὶ ὅτι ἀγωνιωδῶς ἀναμένουσιν ἐπικουρίας, διότι αἱ διαπρασόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν ὁμότητες ἐπὶ τῶν συλλαμβανόμενων ὑπ' αὐτῶν συμφωνοῦσι πληρέστατα πρὸς τὰς ἀρχαίας παραδόσεις τοῦ παρὰ τοῖς σλάβοις τρόπου τοῦ πολεμεῖν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὴν εἰδήσιν ταύτην, ἥτις στερεῖται τῆς ἀναγκαίας ἀκριθείας.

Συμμορία ἐνοπλος, ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων Σέρβων διέβη τὸ τουρκικὸν ὄριον καὶ ἀφίκετο εἰς Γενί-Παζάρ. Τὸ πρῶτον κατέρωθον τὸν ληστῶν ἦν νὰ κόψωσι τὰς μετὰ τοῦ Μοστάρ τηλεγραφικὰς συγκοινωνίας. Ἀναφέρουσιν ὅτι Σέρβοι ἀπόστολοι ἐργάζονται δραστηρίως οὐ μόνον ἐν Βοσνίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ. Κατέρωθον νὰ διαδώσωσι τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν πρῶτην τῶν ἐπαρχιῶν τούτων. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπωφελοῦμενοι ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων φόρων παρὰ τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν κατέρωθον νὰ προσκαλέσωσι μεγάλην δυσανεκσίαν. Ἰδίᾳ δὲ ἡ ἐσπία τῆς δυσανεκτικῆς ταύτης εἶνε ἡ Σύλχημος, ἐν τῷ Αἰμῳ.

— Κατὰ τὴν «Ἐποχὴν» τὰ σλαβικὰ φύλλα λαμβάνουσιν ἐκ Βοσνίας εἰδήσεις, αἵτινες δὲν ἀναγγέλλουσιν ἡ νίκας τῶν ἀνταρτῶν εἰς ἀψιμαχίας.

— Κατὰ τὴν τηλεγράφημα τῆς «Φρεδαμπλάτ», ἡ ἐπανάστασις ἐγγὺς εἶναι νὰ ἐκράγῃ ἐπὶ τῶν σερβικῶν μεθορίων, ὑπὸ ἄπας ὁ λαὸς ἐξωπλίσθη. Κατὰ τὴν αὐτὴν πηγὴν, τὸ φρούριον Δριέν κείμενον ἐπὶ τοῦ μεθορίου προσεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν διὰ πυροβολικοῦ. Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» δημοσιεύουσιν τὴν ἐπομένην τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Βιέννης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Αὐγούστου. «Οἱ ἀντάρται τῆς Ἐρζεγοβίνης κατέλαβον καὶ ἐνίσχυσαν τὸ Κωστρακ. χωρίον κείμενον ἐν τῇ ἐνώσει τῶν ὁδῶν τοῦ Μοστάρ, τῆς Τρεβίγγης καὶ τοῦ Κλέκ.

— Ἡ «Σημαία» ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἐκ τῆς Βιέννης δημοσιεύει τὰ ἐπόμενα: «Ἐν τῇ Βορείῳ Βοσνίᾳ πλῆθος ἀτάκτων σπεύδουσιν ὑπὸ τὰς σημαίας. Πολλοὶ συμπολοὶ ἐγένοντο πλησίον τοῦ Ζαβλονίτζα καὶ τοῦ Λιέβο· οἱ Τοῦρκοι ἠττήθησαν, ἐν δὲ Μαρσί 96 Τοῦρκοι, συλληφθέντες αἰχμάλωτοι, κατεσφάγησαν. Πάντες οἱ κατοικοῦντες Τοῦρκοι τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Σάβου μεταξὺ Βερβάς καὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐννα ἐξεδιώχθησαν ἢ ἐφονεύθησαν. Ὁ διοικητὴς τοῦ Ζαβλονίτζα ἐπληροφόρησεν τὴν Ρουμουνικὴν κυβέρνησιν ὅτι 70—80 ἄνδρες



καλῶς ἐξωπλισμένοι, διοικούμενοι ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Βανού, ἡτοιμάζοντο ὅπως διέλθωσι τὴν ἐπαρχίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τῶν ἀνταρτῶν τῆς Βοσνίας. Τηλεγραφικῇ ἐκ Κοπίνης εἰδήσεις βεβαιοῦσι ὅτι οἱ ἀντάρται, ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Δροβνίκ, παρὰ τῷ μαυροβουνιωτικῷ ὄρει, κατέλαβον τοὺς ὄχλους πύργους ἐπὶ τοῦ ὄροπέδου τοῦ Τάτζκο καὶ τὸ φρούριον Κέρσταν, μετὰξὺ Γκότσκο καὶ Νιζίκ. Τὰ τηλεγραφήματα προστίθουσιν, ὅτι οἱ ἀντάρται κατέλαβον τὸ φρούριον τοῦ Κολασίν ἐν τῷ πασαλικίῳ τοῦ Γενί Παζάρ. Ὁ μεγαλειότερος ἀριθμὸς τῶν ἀνταρτῶν, οἵτινες διοικούνται ὑπὸ τοῦ Λαζάρου Σοσίνα, ἦσαν Μαυροβούνιοι. Λέγεται ὅτι οἱ αἰχμαλωτιζόμενοι Τούρκοι, ἀφοπλιζόμενοι, ἀφίνονται ἐλεύθεροι· 4,000 Σέρβοι συνηνώθησαν μετὰ τῶν ἀνταρτῶν πλησίον τοῦ Νεβεσίν. » Ἡ «Ὁβζορ» δημοσιεύει τὰς ἐπομένους πληροφορίες περὶ τῆς ἀνταρσίας ἐν Βοσνίᾳ. «Οἱ ἀντάρται περὶ τοὺς 500 συνήλθον εἰς τὰ ὄρη Βάλζα Πλανίνα, ἀπέχοντα βολὴν πυροβόλου ἀπὸ τῆς Κωσταϊνίτσας τῆς Αὐστρίας, ἀπόφασιν ἔχοντες νὰ προσβάλωσι τὴν τουρκικὴν Κωσταϊνίτσαν. Οἱ ἀντάρται τοῦ ὄρους διοικούνται ὑπὸ τινος Πέτζι, ὅστις διηγήθηκε τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κωσταϊνίδας τῷ 1858, διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰς φυλακάς τῆς Κων]πόλεως ὁπόθεν ἀποδράς ἐπέτυχε βαθμὸν εἰς τὸν σερβικὸν στρατόν.

(Ἰωνία Σμύρνης.)

Περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἰσχυρούσης νομισματικῆς διατιμῆσεως καὶ περὶ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγ. φύλλον.)

Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τοῦ κράτους, δὲν παρέλειψε καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ἀντικειμένου νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς. Καλῶς συνειδυῖα τὰς ὁποίας ἡ παράστασις τῆς παρούσης ἀνωμάλου νομισματικῆς καταστάσεως συνεπάγεται ζημίαι, καὶ τὰ ὁποῖα θέλουσι προκύβει ὑπὲρ τοῦ τόπου ὠφελήματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος, ἀπεφάσισε νὰ μὴ προκαλέσῃ πλέον νέαν ἀναλαβὴν, καὶ προέβη εἰς πᾶσαν σκέψιν καὶ ἐνέργειαν, ἥτις ἀποβαίνει ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1876. Τὰ νέα συμπληρωτικά ἀργυρὰ νομίσματα πρὸ πολλοῦ ἐκτυπώθεντα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὑπελείπετο δὲ ἡ ἐκτύπωσις τῶν κυρίων ἀργυρῶν νομισμάτων. Ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο ἡ δέουσα μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς συνεννόησις, ὅπως δι' αὐτῆς κατορθωθῇ ἡ ἐκτύπωσις καὶ τούτων πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα οὐδεμίαν ἐζήτησεν ἐπὶ τούτῳ ἀμοιβὴν, ἣν δικαίως ἔθελε ζητήσῃ πᾶς ἕτερος τραπεζίτης.

Διὰ τὴν δλοχερῇ ὅμως ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος ἀπαραίτητον ἀποβαίνει νὰ κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου τῆς 10 Ἀπριλίου 1867, ἡ τιμὴ τῶν νομισμάτων τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, αἵτινες δὲν παρεδέχθησαν τὸ αὐτὸ νομισματικὸν σύστημα. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει πολλὴν σπουδαιότητα, διότι ἡ λύσις αὐτοῦ θέλει σπουδαίως

ἐπηρεάσει τὰ συμφέροντα τῶν εὐρεθησομένων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος ἐν κατοχῇ ταιούτων νομισμάτων. Καθὼς δὲ πάσης πεφωτισμένης κυβερνήσεως εἶναι νὰ συμβιβάζῃ, ὅσον ἐνεστί, τὰ γενικά τοῦ τόπου συμφέροντα πρὸς τὰ μερικά τῶν ὑπηκόων τῆς.

Πρὸς τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο, ἡ ἐπιταθεῖσα ἐσχάτως ἐκπτώσις τοῦ ἀργύρου, ἐκμεταλλευομένη ὑπὸ τῶν κερδοσκοπῶν, ὑπεχρέωσε τὴν κυβέρνησιν νὰ σκεφθῇ κατεπειγόντως καὶ πρὶν ἢ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα πεθῇ εἰς ἐνέργειαν, περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἶναι δυνατόν νὰ περισταλῶσιν αἱ ζημίαι τοῦ τόπου ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν κερδοσκοπῶν εἰσαγομένης μεγάλης ποσότητος ἀργυρῶν νομισμάτων τῶν ἐπικρατειῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸ σύστημα μετὰ τὸ παρ' ἡμῖν νενομοθετημένον.

Ἡ λόγῳ κερδοσκοπίας εἰσαγωγὴ ταιούτων ἀργυρῶν νομισμάτων ἠνάγκασε τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν νὰ λάβῃ τὸ γνωστὸν ἤδη μέτρον τοῦ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἔχοντας παρ' αὐτῇ ἀνοικτοὺς λογ]σμοὺς νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπιστροφὰς διὰ μόνον τραπεζικῶν γραμματίων. Ἀλλ' ἡ πρόνοια αὕτη τῆς Τραπεζῆς, ἀφορῶσα μόνον τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα, δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῆς χώρας ἀπὸ τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιδρομὴ τῶν ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων. Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη σύνοις καλῶς τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθήκον ἐν τοιαύτῃ πραγματικῶν καταστάσει.

Πρὸς εὐχερεστέραν καὶ κρείττονα λύσιν τῶν δύο τούτων ζητημάτων οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔκριναν ἀναγκαῖον ν' ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ὁποίας ἐπὶ τούτῳ συνέστησαν ἐπιτροπῆς, ἀποτελεσθείσης ὑπὸ τῶν κ. κ. Ι. Δ. Σούτζου καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Εὐθ. Κεχαγιά ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, Π. Καλλιγὰ προέδρου τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, Ν. Βαλσαμάκη διευθυντοῦ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, Ι. Μέρλεν γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, Α. Ν. Σιμοπούλου πρῶτον βουλευτοῦ, Α. Μανσόλα διευθυντοῦ τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τμήματος τῆς δημοσίας οἰκονομίας καὶ Κ. Χρηστοφῇ διευθυντοῦ τοῦ Γεν. λογιστηρίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνηλθεν εἰς συνεδρίασιν τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, παρόντων τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, συνήλθε δὲ καὶ σήμερον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν συσκέψεων τῆς.

Οἱ παρ' ἡμῖν μεμελετημένοι ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν δὲν δύνανται ἢ νὰ συγχαρῶσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη δι' ἣν λαμβάνει πρόνοιαν οὐ μόνον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄμεσον καταστολὴν τῶν ἐκ τῆς νομισματικῆς κερδοσκοπίας τοπικῶν ζημιῶν, εἰς αἷς δίδει χώραν τὸ ἐπικρατοῦν παρ' ἡμῖν ἐλαττωματικὸν σύστημα.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐπιβαλλόμενον κατεπειγόντως μέτρον τῆς ἀμέσου ὑποτιμῆσεως τῶν ἐν ποσότητι ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων καὶ εἰς τὰ μέτρα τ' ἀναγκαῖα καθιστάμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1876 αἱ ἐνέργειαι τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη θέλουσι στερεῇ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας.

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Δαπάνη τοῦ βιβλιοπώλου καὶ ἐκδότου κ. Ι. Κ. Χούμη, ἐτυπώθη καὶ πωλεῖται παρ' αὐτοῦ ἡ διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, 7ῃ ἔκδοσις τῆς Γεωγραφίας τοῦ μακαρίτου νομαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Ι. Κ. Βλαστοῦ, ὡς καὶ ἡ 13ῃ τῆς Γραμματικῆς αὐτοῦ ἔκδοσις. Τὸ εὐμέθοδον τῶν διδακτικῶν τούτων βιβλίων ἐλέγχουσιν αἱ συχναὶ αὐτῶν ἀνατυπώσεις, προκαλούμεναι ἐκ τῶν ταχέως ἀναλλισκομένων καὶ ἐκλείπουσων αὐτῶν ἐκδόσεων.

==o==

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διδάσκων ἐνταῦθα τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἐν τε τῇ οἰκίᾳ μου ὡς οἰκαγενειάρχης καὶ ἀλλοχοῦ, καὶ θέλων νὰ δημοποιήσω καὶ μᾶλλον εὐπρόσιτον καταστήσω τοῖς σπουδασταῖς τὴν διδασκαλίαν μου, συνιστῶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν δύο τάξεις ἰδιαίτερας ἐν τῇ ἐνταῦθα κατοικίᾳ μου, κειμένη κάτωθεν τοῦ Γυμνασίου καὶ ἀπέναντι τοῦ βιβλιοδετείου τοῦ κ. Σαμψωνίδου, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐκάστη τάξις δὲν θέλει περιλαμβάνει πλείονας τῶν 6 μαθητῶν ἢ μαθητριῶν, καὶ θέλει διδάσκεισθαι τρίς τῆς ἐβδομάδος ἐπὶ μίαν ὥραν ἑκατέρα, ἀρχομένην τὴν 7 μ. μ.

Τὰ διδασκτὰ εἶναι προπληρωτέα, καὶ ὀρίζονται εἰς δραχ. ἀγοράας 15 δι' ἑκάστον μαθητὴν.

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦνται ἅμα παρουσιασθῶσιν 6 μαθηταί, τῶν δὲ τάξεων ἡ μὲν πρώτη θέλει περιλαμβάνει τοὺς ἀρχαρίους, ἡ δὲ δευτέρα τοὺς μᾶλλον προκεχωρημένους.

Ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς,  
Φ. Ι. ΣΙΓΑΛΑΣ.

—o—

Ὁ γνωστὸς ἐν τῇ πόλει μας φιλόκαλος ἐμποροράπτης κ. Ἀπόστολος Ἀργυρόπουλος, ἐχομίσατο ἐσχάτως ἐκ Παρισίων διάφορα κασμίρια χρωματιστά καὶ μαῦρα, καὶ διαφόρου εἶδους βετίνας. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι διὰ τε τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἐργασίαν.

==o==

Παικιλίαν χρησίμων εἰδῶν καὶ διαφόρου κατασκευῆς **ΚΡ'ΝΗΓΕΤΙΚΑ ΤΟΥ'ΦΕΚΙΑ, ΠΙΣΤΟΛΙΑ** κλπ. ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης καὶ πωλεῖ ἐν τῷ Καταστήματι αὐτοῦ ἐπὶ μετρίαις τιμαῖς ὁ κ. Ἰω. Κ. Χούμης.

==o==

**ΜΕΛΑΝΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ** κατασκευὴ Σύρου ὁμοία τῇ Εὐρωπαϊκῇ, εὐρίσκεται ἐν τῷ μεταξωπώλει τοῦ Ἰωάν. Χατζῆ Μιχαήλ, πωλουμένη εἰς μετρίαν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι αἷς ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῆς καὶ θέλουσιν εὐχαριστηθῇ.